

[Albertsen.]

ting, og vi måtte jo få det indtryk, at den måde, vi nu realiserede det på, var en saglig og politisk og økonomisk forsvarlig ordning.

Men det er jo ikke den diskussion, der i dag er så forfærdelig aktuel. Det, det i dag drejer sig om, er at drage en erkendelse af den beslutning, vi dengang tog, og at erkende den situation, vi i øjeblikket befinder os i, og dér vil jeg gerne sige, at jeg er enig med fru Nathalie Lind i, at efter at vi har hørt hr. Simonsen for anden gang, er det, ligesom forvirringen nu nærmest bliver total.

Jeg erindrer jo ganske klart, at i de første faser af vores spareforhandlinger blev der opstillet et langt spareprogram fra det konservative folkeparti, og derudover sagde man, at nu skulle der spares 3 pct. inden for samtlige ministerier. Det ville sige, at for socialministeriets vedkommende skulle der spares 600 mill. kr., nemlig 3 pct. af de 20 milliarder kr. Det lykkedes ganske vist ikke helt at få afklaret, hvad man egentlig ville gøre på dette område, men det, der er det interessante, er, at nu kommer der lovforslag inden for de forskellige områder, og hvis jeg erindrer ret, har de konservative sparehelte med hensyn til det, der er udmøntet i lovforslag og foreløbig har været til første behandling, samtidig med at de fortæller om store skattelettelser, indtil nu ikke erkendt et medansvar, indtil nu ikke gået med til noget ud over de i finansloven indeholdte besparelser. Det er denne mangel på konsekvens, denne mangel på holdning, som jeg dybt beklager, og jeg håber meget, at der for dette konkrete lovforslags vedkommende bliver tale om en total ændring fra, hvad der indtil nu er sagt ved denne førstebehandling, således at vi får en lignende holdning som den, udvalget og folketinget som sådant indtog, dengang vi gennemførte disse love.

Adam Møller: Jeg beklager, at jeg på grund af et udvalgsmøde ikke har været i stand til at høre den første del af denne interessante debat. Men jeg har hørt nogle af de senere indlæg, og det forekommer mig, at flere af ordførerne, bl. a. socialdemokratiets og venstres ordførere, vel også de radikales ordfører, ikke har fået fat i et for mig væsentligt punkt vedrørende disse forhold.

Det, der for mig er afgørende, er, at der

ved den lovgivning, som her tilstræbes, så vidt jeg kan se, sker en diskriminering af dem, der lever i et lovformeligt ægteskab. De, der samlever, vil stadig væk kunne få det tillæg, der er tale om, men man vil tage tillægget fra dem, som lever i et ægteskab, og jeg kan for mit vedkommende i hvert fald meget nødig medvirke eller vil ikke medvirke til en lovgivning, der diskriminerer dem, der ønsker fortsat at leve i et ægteskab. Jeg synes, det er en af de ting, som vel også må tages med i betragtning.

Jeg har hørt på hr. Albertsens betragtninger over den konservative spareplan. Den ligger jo formuleret i en række punkter, som også er tilgængelige for hr. Albertsen, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem mener, at man skulle være forpligtet til at spare på alle mulige leder og kanter, hvis man i øvrigt synes, at de besparelser, der bliver gennemført, er noget, som er uhenigtsmæssigt og kun lidet rimer med, hvad man skylder borgere i dette land. Jeg synes, at den lovgivning, der her tilstræbes, er fejlagtig, og kan derfor for mit vedkommende ikke gå med til den.

(Kort bemærkning).

Simonsen: Nu kan man jo dårlig starte politisk-økonomiske diskussioner under korte bemærkninger, men jeg synes nok, at hr. Albertsen skyder langt over målet, når han begynder at gå i detaljer omkring den konservative spareplan. Hr. Albertsen ved udmærket godt fra drøftelserne i PØ-udvalget, at der også blev lagt dokumentation frem for, hvordan de 3 pct. skulle spares. Det er også forkert, når hr. Albertsen her postulerer, at vi ikke ønsker at tage et medansvar for besparelser. Det synes jeg vi har dokumenteret kraftigere end nogen. Hvem startede diskussionen om besparelser? Det var det konservative folkeparti, der i september måned sidste år fremsatte den første plan på 2,2 milliarder kr. og derefter uvidede den til 3 milliarder kr. Derefter kom man til at debattere i det politisk-økonomiske udvalg, og man nåede fra regeringens side „helt op på“ 1 milliard kr.; det var dog et stykke vej. Jeg tror, hr. Albertsen hellere skulle takke os for, at vi har været med til at sætte gang i hele denne drøftelse.

Og så en kort kommentar til fru Nathalie